

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije –
Stenjevec

Br. 8 (76) – studeni 2019.

GOSPO OD ZDRAVLJA, MOLI ZA NAS!

EVANĐELJE

SVI SVETI, 1. studenog 2019.

EVANĐELJE: Mt 5, 1-12a

U ono vrijeme: Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati:

»Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas!

Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!«

DUŠNI DAN, 2. studenoga 2019.

EVANĐELJE: Iv 6, 37-40

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: »Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.«

Svima je poznata priča o susretu bogatog mladića i Isusa (Mk 10, 17-22), odnosno njegova tuga zbog Isusovih riječi da razda svoje bogatstvo siromasima. Njihov susret završava mladićevom smrknutošću i odlaskom, iz čega zaključujemo da se nije mogao odreći bogatstva. Ipak, upravo u tom naglom prekidu susreta, ostavlja nam se malen prostor za promišljanje. Možemo li sa sigurnošću tvrditi da je taj mladić, koji je slika svih nas, uistinu odustao od nasljedovanja Krista zbog toga što nije htio ili nije bio dovoljno jak oduprijeti se bogatstvu i njegovim koristima? To bi bilo doista zaključivanje naprečac, ako li ne i osuđivanje drugih, što zasigurno nije bila pouka ove priče. Pouka je možda upravo u Isusovoj smjernici što nam je sve činiti te opetovanom preispitivanju sebe samih – koliko smo spremni učiniti i čega se odreći u Kristovo ime.

To naravno nije laka zadaća, ali nismo sami. Imamo pred sobom primjere mnogih svetaca koji su se odrekli svojih titula, časti i bogatstva kako bi se posvetili nasljedovanju Krista. Spomendan jednog takvog sveca častimo 13. studenoga, a riječ je o poljskom svecu, Stanislavu Kostki. Rođen je u bogatoj plemićkoj obitelji i odmalena je rastao u vjeri i odgovornom ponašanju te je na školovanju u Beču, za razliku od svoje braće, pokazivao samo vrline i marljivost. Unatoč očevu protivljenju, sa 17 je godina napustio svjetovni život i pristupio redu Družbe Isusove gdje se posvetio Bogu, a s posebnom je pobožnošću bio odan Djevici Mariji. Zaštitnik je novaka Družbe Isusove, studentske mladeži, Poljske i Litve, a svetim ga je proglasio papa Benedikt XIII., zajedno s Alojzijem Gonzagom, također isusovcem bogatog podrijetla, koji se sa 17 godina odrekao markgrofovije u korist mlađeg brata kako bi se posvetio Bogu i oboljelima od kuge (spomendan 21. lipnja).

Osim njih uzori i zagovornici u nasljedovanju Božjeg nauka, posebno kada nam se „uvjeti“ čine preteškima, mogu nam biti i sv. Franjo Asiški, sv. Klara Asiška, sv. Antun Padovanski i sv. Janja Praška. Svi su se oni odrekli blagostanja u kojem su rođeni i odazvali se Božjem pozivu. Kada odvojimo svoje vrijeme i proučimo njihove živote i redovito im se uteknemo u svojim dnevnim izazovima, bit će nam lakše i otvoriti vrata svog srca Gospodinu i shvatiti kako ti „uvjeti“ koji su nam dani ipak nisu tako teški i nepremostivi u usporedbi s vječnom radošću koja nam je zajamčena.

Sveti Nikola Tavelić rođen je u blizini Šibenika oko 1340. godine. Prema nekim izvorima rođen je u mjestu Velim, koje se nalazi između Šibenika i Benkovca, dok drugi tvrde da sv. Nikola potječe iz samog Šibenika.

Pripadao je franjevačkom redu, a nakon što se zareadio, ubrzo je poslan na službu u Bosnu. Bila su to teška vremena za Katoličku Crkvu, koja je proživljavala krizu vjere te su mnogi vjernici pod utjecajem sekte bosanskih krstjana prelazili na krivovjerje.

U Bosni je proveo 12 godina te je 1348. poslan na službu u Svetu Zemlju. Ondje je dobio smještaj na brdu Sionu gdje je učio arapski jezik i pripremao se za misionarsku službu. Počinje propovijedati po Jeruzalemu uvjeravajući muslimansko stanovništvo kako je samo jedna, sveta i apostolska vjera te im naviješta evanđeosku poruku. Odlučio se zaputiti sa svojom subračom pred jeruzalemskog kadiju kako bi i njemu posvjedočili o jedinoj istinskoj vjeri, no kadiju je to jako razljutilo i rekao im je da će ih dati ubiti ako se ne odreknu svoje vjere. Nikola i njegova subrača svoje se vjere nisu odricali, te su je branili do svoje smrti. Kadija ih je osudio na smrt, a sve dok presuda nije bila potvrđena od građanskog suda, muslimani su ih mučili na svakakve načine. Tri dana poslije, 14. studenoga 1391. Nikoli i trojici njegove subrače presuda je potvrđena, a stanovništvo je navalilo na njih mačevima te su ih isjekli i bacili na lomaču.

Nikola je proglašen blaženim 1889. godine od pape Lava XIII., a svetim ga je proglasio papa Pavao VI. 21. lipnja 1970. godine. Sveti Nikola Tavelić prvi je hrvatski svetac te zaštitnik hrvatskoga naroda. Na njega trebamo biti ponosni i njemu se utjecati u vlastitim potrebama i potrebama svog hrvatskog naroda.

Možda mislimo kako je moliti za Hrvatsku nepotrebno, jer Bog ionako zna naše probleme, On sve vidi i ne treba mu dosađivati, biti naporan. Neki će pak reći da nam Bog uopće ne želi pomoći, da nas je napustio te da nema smisla moliti.

Dio odgovora na ova mišljenja možemo naći u Evanđelju po Luki 18, 1-8, u prisposobi o nepravednom sudcu i udovici koja mu dodijava. Sudac, koji se Boga nije bojao i za ljude nije mario, dugo odbija udovicu koja ga uporno moli za pomoć, ali naposljetku posustaje te je pristaje braniti da ga „ne dolazi vječno mučiti“. Isus nasuprot nepravednom sudcu, koji iz sebičnih razloga ipak čini dobro nepoznatoj osobi, stavlja Boga koji „žurno ustaje na obranu“ svojih izabranih! Iz toga možemo zaključiti da je Bogu stalo do nas, jer mi smo Njegovi, mi smo izabrani, i Bog je neustrašiv i odlučan u namjeri da nam pomogne. U čemu je onda kvaka? Zašto nam je teško? Zašto ne vidimo da je Bog prisutan? Isus inzistira na dvije stvari: na vapaju (molitvi) danju i noću, te na vjeri. Možda ćemo se zapitati, čemu ti vapaji danju i noću? Ne piše li u Evanđelju da je Bog hitar? Zašto Bog odgađa ono za što Ga molimo? Odgovor je jednostavan: MOLITVA JE JAKO VAŽNA.

Vlač Dražen Radigović objašnjava da molitvom otvaramo Bogu prostor da djeluje u našem životu. Što više molimo, to Mu više omogućavamo da djeluje. Dakle, mi našom molitvom ne nagovaramo Boga da promijeni svoje mišljenje, kao udovica nepravednog sudca, pa da nam pomogne, nego susret s Bogom u molitvi mijenja nas, naša srca, tješi nas, iscjeljuje. Bog u molitvi ništa ne od nas očekuje, samo da Mu vjerujemo, ostalo čini On.

Možemo zaključiti kako moliti svakako ima smisla. Što je s Domovinom? Što je s molitvom za ljude koji je vode?

Sv. Pavao u prvoj poslanici Timoteju 2, 1-5 kaže:

„Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude, za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. To je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.“

Iz ovog odlomka možemo uvidjeti kako je molitva za ljude na vlasti u izravnoj povezanosti s kvalitetom života, s mirom i spokojem. Što više molimo za ljude na vlasti, to će nam biti bolje. Ne odnosi se to samo na kvalitetu života onih koji mole, nego i onih koji su na vlasti te cijelog naroda. I Bogu je to ugodno, drago. On želi da se spasimo za život vječni, ali i da nam bude dobro u ovom životu.

Molimo stoga s vjerom danju i noću da se preobrazimo mi, ljudi na vlasti i cijela Domovina, jer to je dobro i ugodno Bogu, Bogu koji žurno ustaje na naše molitve.

SHKM ZAGREB – 2020.

Geslo jedanaestoga Susreta hrvatske katoličke mladeži (SHKM) u Zagrebu, 9. i 10. svibnja 2020. glasi: „Što god vam rekne, učinite!“ (Iv 2, 5)

Ovaj nas Ivanov evanđeoski redak vodi na svadbu u Kanu Galilejsku gdje Isus čini svoje prvo znamenje. Na tome je događaju Blažena Djevica Marija, ona koja primjećuje da je na svadbi ponestalo vina te slugе, govoreći im da učine što god im rekne, upućuje na svoga Sina.

U mjesecu studenom, točnije 21. studenoga slavimo spomedan Gospe od Zdravlja i kako još u katoličkom kalendaru uz njega stoji Prikazanje Blažene Djevice Marije.

O Marijinu prikazanju ne govori nam nijedna knjiga Svetoga pisma, no zato o njemu opširno pišu apokrifi, oni tekstovi koje Crkva ne priznaje kao nadahnute pa ih zato nije ni uvrstila u svoj službeni popis svetopisamskih knjiga. (bitno.net)

Sigurno znamo da je na taj dan Marija u pratnji svojih roditelja svetih Joakima i Ane prikazana u hramu Gospodnjem, njezini roditelji su je prikazali Bogu i Njemu je posvetili znajući da je Ona bila Njegov predivan dar. Cijelo Marijino biće stavljeno je na raspolaganje Bogu. Marija je tako rasla u milosti Božjoj, pripremajući se za sve one događaje u Njezinu životu u koje ćemo na kraju i svi mi biti utkani.

Blagdan Gospe od Zdravlja, kojoj su u krajevima negdašnje Mletačke Republike bile podignute brojne crkve, crkvice i kapele, vezan je s jednim događajem. Kad je 1630. godine na području Mletačke Republike harala strašna kuga, koja je u samoj Veneciji pokosila 80 000 života, mletački se Senat obratio Gospi za pomoć. Učinjen je zavjet god. 1631. da će Gospi, ako prestane kuga, podići crkvu. Kuga je prestala, a zavjet je ispunjen. Podignuta je 1687. godine velebna crkva Madonna della salute, koju i danas svaki posjetitelj Venecije može posjetiti. Pobožnost prema Gospi od Zdravlja došla je iz Venecije i u naše južne krajeve.

Čitajući o ova dva događaja koja slavimo na isti dan, vidimo kako se isprepliću. Marija, tako predivna čista djevojčica, pripremljena od prvih dana, predavši se Bogu postala je duhovna posuda iz čijeg će njedra poteći sin Božji, Isus Krist, naš

otkupitelj, naš liječnik i ozdravitelj naših duša i tijela. Već nas je samim ovim događajem ozdravila, a onda se dogodio i taj događaj kada je kuga nestala i opet se pokazala moćnom zagovornicom na našem životnom putu.

Znamo dobro da je Ona naša predivna i milosrdna Majka, koja zagovara za nas kod svoga Sina Isusa Krista, ali nekako u posljednje vrijeme sve više molimo samo za zdravlje svoga tijela, koje se pod pritiskom i načinom našega života i posljedicom našega grijeha nekako istrošilo, narušilo. I treba svakako moliti za zdravlje svoga tijela, ali što je sa zdravljem i životom naše duše? Koliko joj često operemo lice, koliko joj često dopustimo da ode k liječniku, koliko je često i kako te čime hranimo?

Idemo li često na svetu ispovijed? Što je s misom, na kojoj se Ona hrani pa time i hrani naše ionako oronulo tijelo? Kakvo štivo čitamo? Kako se odnosimo prema najbližima, muževima, ženama, djeci? Što njima svakodnevno nudimo? Je li to život i srce puno nade, vjere, ljubavi, međusobnog razumijevanja ili je to svakodnevica puna žalopjki, umora, beznađa, tjeskobe, tuge, ljutnje?

Eto zato je Ona tu, Majka nad majkama, da bi nas usmjeravala na pravi put.

Marija je stvorena za radost, iako je u životu doživjela mnogo nevolja i kušnji, ali puna Duha Svetoga i hranjena Riječi Božjom i uvijek bez grijeha stalno je potvrđivala svoje DA koje je dala na dan Navještenja.

Pa evo, draga naša Gospe od Zdravlja, Gospođo naših života, liječnice naša i zagovornice naša, molimo Te prvenstveno za svoje duše, duše svoje djece, naših mladih, da ustraju na svom putu života koliko god on bio pun radosti ili tuge, da Te nikada na tom putu ne izgubimo, da kao i Ti, kada jednom kažemo svoje DA, u tome ustrajemo i tako izmolimo i zdravlje svoga tijela.

MOLITVA MAJCI OD ZDRAVLJA

O Gospođo moja, sveta Marijo! Čudotvorna Gospe od Zdravlja, Tvojoj blagoslovljenoj zaštiti i posebnoj skrbi preporučujem danas i uvijek svoju dušu, tijelo, sve što imam i posjedujem a posebno kraj svog života, sve na slavu Isusovu i spasenje moje duše.

Čudotvorna Majko od Zdravlja, kruno na glavi nebeskoga Kralja izmoli mi milost za koju Ti vapim s punim povjerenjem u Tvoj zagovor u ovoj Devetnici, kako bih mogao biti svjedok Tvoje ljubavi i moći, kao Tješiteljice onih koji se Tebi utječu.

Što je molitva? Molitva je traženje Božje prisutnosti, ali ona istovremeno upućuje Božji poziv čovjeku. Molitva je osobni odnos prema živome i pravome Bogu, kaže Katekizam Katoličke Crkve (KKC br. 2567). Molitva prožima vjeru, slavljenje sakramenata i moralni život kršćana. Ona je prostor u kojem se sve to događa. Ona je ujedno i relacija Boga i čovjeka pa se onda možemo s razlogom pitati: kako je to Isus molio? Isus je molio prije i poslije svakog velikog trenutka u svome životu.

Isusova molitva dijalog je ljubavi Presvetoga Trojstva, a ujedno je molio kao što moli svaki čovjek na svijetu. Ipak, u njegovu načinu molitve bilo je i nečeg otajstvenog, nešto što sigurno nije promaklo njegovim učenicima, jer u evanđeljima nalazimo tu jednostavan i neposredan zahtjev učenika: „Gospodine, nauči nas moliti“ (Lk 11, 1). Vidjeli su Isusa kako moli i htjeli su naučiti moliti. I Isus ih ne odbija, ne čuva ljubomorno svoju intimu s Ocem, već je upravo došao zato da nas uvede u ovaj odnos s Ocem. Duh Sveti nam pomaže da u Isusu otkrijemo učitelja molitve. On sam je redovito i puno molio. Molio je, zahvaljivao i blagoslivljao Boga u svim prigodama. U toj molitvi do kraja nam otvara svoje božansko srce. Otkriva nam za koga on sada pred odlazak s ovoga svijeta k Ocu moli i zaziva svoj blagoslov...

Isus je kao 12-godišnje dijete tri dana proboravio u Hramu u molitvi. Molitvom proslaviti Oca Isusovo je prvotno poslanje. Veza između Isusove molitve i poslanja vidljiva je u onih četrdeset dana u pustinji kojima to poslanje počinje. Pitamo se: je li Isusu bila potrebna pustinja, post, molitva i kušnja? Evanđelist Luka ističe uz Isusovo Božanstvo i njegovu ljudsku narav. Isus nije bio izuzet od svih ljudskih osjećaja: straha, boli, samoće i napuštenosti. Bog Otac sve to dopušta da bi nam po Sinu Isusu pokazao svoju ljubav. „Ta On ni Sina svoga ne poštedje nego Ga za sve nas preda, kako nam onda neće s njime sve darovati!“

U evanđelju po Luki pronalazimo djelovanje Duha Svetoga i smisao molitve u Kristovu služanju. Isus moli prije odlučujućih trenutaka svojega poslanja: prije nego što će Otac posvjedočiti za njega prigodom Krštenja i Preobraženja, te prije nego što će mukom ispuniti naum Očeve ljubavi. Moli također prije odlučnih trenutaka pri poslanju svojih apostola: prije izbora i poziva Dvanaestorice, prije nego što ga Petar prizna „Kristom – Pomazanikom Božjim“, napokon moli da u kušnji vjera apostolskog prvaka ne malakše. Isusova molitva prije spasenjskih događaja, koje Otac traži da ih ispuni, jest smjerno i puno povjerenja predanje njegove ljudske volje volji Oca punoj ljubavi. Isus je u Getsemanskom vrtu molio svoga Oca da ga oslobodi od smrti na križu, ali pristaje na volju Očevu. U Getsemanskom vrtu Isus moli na ovaj način: „Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!“ (Mk 14, 36). Oče naš je molitva koju nas je naučio moliti sam Isus. U dvama evanđeljima, po Mateju i Luki, nalazi se zapisano kada i kako je nastala molitva. U Matejevju evanđelju Očenaš se nalazi u sklopu Govora na gori (Mt 6,5-15), a u Lukinu u izvještaju o Isusovu putu u Jeruzalem (Lk 11, 1-13).

U Evanđeljima postoje brojni zapisi kako, gdje i kada Isus moli. Zadivljuje Isusova molitva, jer Isus nije samo učitelj molitve, nego je on sam molitva, on živi svoju molitvu. Brojni crkveni oci prepoznali su važnost ove molitve, tako da su u svojim djelima rado komentirali pojedine zazive Očenaša. Tertulijan će reći da je Očenaš „sažetak svega Evanđelja“, a sv. Augustin nam govori, kada bismo pretražili sve molitve u Sv. Pismu, da ne bismo našli ništa od onoga što nije sadržano u Molitvi Gospodnjoj. Veliki crkveni naučitelj sv. Toma Akvinski za molitvu Gospodnju kaže da je to najsavršenija molitva.

Isusova molitva koju je izrekao pred učenicima na Posljednjoj večeri najduža je molitva. Nazivamo je „Isusova velikosvećenička molitva“ jer se Isus u njoj posvećuje za one koje šalje u svijet. Ona zauzima jedinstveno mjesto u naumu spasenja. U Ivanovu evanđelju pronalazimo izvještaj o Posljednjoj večeri gdje je Isus svojim učenicima tumačio svoje poslanje, uputio ih na ispravan odnos prema Bogu, poučio ih Pismima, pripremio ih za ono što slijedi: muka i smrt, ali i uskrsnuće.

Zvati Boga Ocem nešto je najdragocjenije u kršćanstvu, najdivnija oporuka koju je Isus ostavio svojim učenicima i cijelom čovječanstvu. Isusovo oslovljavanje Boga riječju „Abba“ jedinstveno je u cjelokupnoj židovskoj molitvenoj literaturi. Isus govori s Ocem do te mjere naravno, toliko intimno, s takvom sviješću kako se dijete obraća vlastitome ocu. Značajka toga novoga načina molitve jest da je prožet i natopljen zahvaljivanjem.

Isusova molitva putokaz nam je kako bismo trebali moliti i u kojem smjeru naše molitve trebaju ići da bismo postigli međusobno zajedništvo i zajedništvo sa samim Bogom.

POZIV NA SUSRETE MLADIH

ŽUPA UZNESENJA B.D.M. - STENJEVEC

SUSRETI MLADIH

Srednjoškolci --> petkom u 20

Studenti i radnička mladež --> nedjeljom poslije večernje mise

HODOČAŠĆE POVJERENJA – WROCLAW

Europski susret mladih koji organizira zajednica iz Taizéa održava se 42. put, i to u WROCLAWU od 28. prosinca 2019. do 1. siječnja 2020.

Europski je susret Hodočašće povjerenja na zemlji na kojem mladi, između ostalog, na kraju godine zajedno u molitvi i druženju dočekuju novu godinu. Na Susretu sudjeluju mladi iz Europe, ali i svijeta te je on ekumenskoga karaktera.

Posjeti www.gospastenjevecka.hr za više informacija o susretu, a prijaviti se možeš na taize.malesnica@gmail.com. Čekamo te ☺

ŽUPNE INFORMACIJE

RADNO VRIJEME ŽUPNOGA UREDA: od utorka do petka: 9-11; 17-19

SVETE MISE: nedjeljom u 7:30, 9:30, 11, 12:30, 18:30

radnim danom u 7:30 i 18:30 (ponedjeljkom nema mise u 7:30)

KLANJANJE: svakoga četvrtka nakon večernje svete mise

VEČERNJA MOLITVA ČASOSLOVA: tijekom mise utorkom i petkom

SAKRAMENT ISPOVIJEDI: radnim danom pola sata prije svete mise
te svake nedjelje tijekom svetih misa

ZAJEDNICA MARIJINI GLASNICI: ponedjeljkom poslije večernje svete mise

ZAJEDNICA MARIJINA LEGIJA: utorkom prije svete mise u 17

ZAJEDNICA KURSILJO: utorkom u 19

MINISTRANTSKI SUSRETI: subotom u 10:30

ZAJEDNICA PRIJATELJI MALOG ISUSA: svakog 25. u mjesecu poslije mise

-----
Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj mrežnoj
stranici: www.gospastenjevecka.hr

ADVENTSKE MISE ZORNICE

2. prosinca 2019.

Svaki dan (osim nedjelje) u 6 sati

SRCA GORE, EVO ZORE!

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; mob: 098/469-166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: preč. Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Neven Škrlec, Petra Kottek, Filip Fišić, Trpimir Stary, Ksenija

Čičak, Ana Lipovac, Petra Mikulić

Lektor: Jelena Učović